

İşte Hayat 2 Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 28 Temmuz 2011

İçimdeki bir başka endişede Leman' ın ona olan ilgimin arkadaşlık ötesi bir şey olduğunu anlamasıydı.

Bunu anlayacak olursa normal arkadaşlığımızı da sonlandırabileceği kuşkusu adımlarımı çok dikkatli atmamı gerektiriyordu.

O arada evliliğimle ilgili mahkeme açılmış ve hâkim karşısına "Aramızda hazırladığımız bir protokolle " Çıktığımız için bir celsede eşimden ayrılmıştım.

Bu durumdan iş arkadaşlarım dahil hiç kimseye bahsetmedim.

Uzun süreli bir evliliğin bu şekilde bitmesi aslında hiç de kolay değildi. En azından yaşanılanların birisi ile paylaşılması gerekiyordu.

Ailem başka bir şehirde olduğu için durumdan haberleri olmuş, ancak dertleşme imkânımız olmamıştı.

Yalnız kaldığım zaman, evlendiğim il günden beri olan hayatım ve yaşadıklarım bir film şeridi gibi gözümün önünden geçti.

Bir süre kendimi büyük bir boşluk içinde hissettim.

Parmağımdan ilk defa çıkardığım alyansımın yüzük parmağımda bıraktığı yılların izini seyrettim.

Bir an bu evliliğin parmağıma bile ne kadar zarar verdiği gibi saçma bir düşünceye kapıldım.

Sonra kendi kendime gülümsediğimi hatırlıyorum, hatta kendi kendime konuşmaya başladığımı, anlamsız bir espri yaptığımı;

" İnceltme işareti kaldırıldı mı? Ya da burada kullanılması gerekiyor mu? " Yani ben bekâr mıyım, yoksa bekar mıyım?" Aman dul demesinler de, bu sözcük hiç hoşuma gitmiyor diye düşündüm.

Daha fazlası, daha fazlası da var elbette, insan böyle bir başına kalırsa, konuşacak kimsesi bile olmazsa daha fazlasını da yaşıyor...

Evet daha fazlası ise bütün bu saçma düşüncelerin, kendi kendime yaptığım esprilerin ardından gelen bir ağlama kriziydi. Serde erkeklik olsa da...

Uzun sürmedi tabi ki kendi kendime yaşadığım bu duygusal anlar, yaşanılması gerekenler yaşanmış ve nihayetinde bitmişti.

Hemen her şairin yaptığı gibi kaleme kağıda sarıldım. O anki duygularımı kağıda döküverdim.

Hoş çakal sevdam,
Yolcudur Abbas, bağlasan durmaz.
Bitti yakarmalar, bitti o büyük ihtiras.
Tükendi umutlar gönül bahçemde,
Yüreğimde hüznün de olsa gidiyorum artık,
Vakit tamam !
Çaresi yok, kal desende.
Bir dakika bile durmam.

Ah be güzelim,
Çok söyledim,
Yıkmayalım dedim,
Ama hep kafanın dikineydin,
Dinlemedin.
Şimdi veda zamanı,
Göz yaşı yok artık isyanlarda
Geldi çattı hiç istemediğim ayrılık,
Ne ah kaldı, ne aman !
Vakit tamam!
Sevdan yeni sürgün verse de,
Yeniden sevsen de,
Bir dakika bile durmam.

Acılar gömülmeli çaresiz yüreğime,
Arzular varsın kalsın benimle,
Yağmurlar kendi havasında yağsın,
Deniz başka sevdalar için dalgalansın,
İlk defa yüreğimin sesini dinlemiyorum
Ve gidiyorum.
Vakit tamam!
Güller sersen de,
Bir dakika bile durmam.

Yalanmış sevdalar
Yalanmış aşk sözleri,
Vallahi yalan,
Ben dersimi aldım artık inan.
Şu koskoca âlemde bir sen bir ben kalsak bile,
Aşka inanmam.
Hoş çakal bir tanem,
Vakit tamam!
O güzel gülüşünle gel desen de,
Gamze gamze gülsen de,
Bir dakika bile durmam.

Sonra, sonra mı? Belki size garip gelecek ama ilk defa bir gece sabaha kadar deliksiz bir uyku uyudum.

Gözümü açtığımda ağızımdan "Merhaba yeni hayat" cümlesi dökülüyordu.

Eskiden, yani gençlik yıllarımda ve evliliğimin ilk yıllarında sabahları neşe içinde şarkı söyleyerek kalkardım. Bir müddet sonra "Hayrola sabah sabah" Sorusunun sık sık tekrarına dayanamayarak bu güzel alışkanlığımı terk etmek zorunda kalmıştım.

O sabah tıpkı eski günlerdeki gibi bir şarkı ile başladım güne, biraz hüznüde olsa dilime takılan Hacı Arif Bey'in Segâh makamında bir şarkısı:

Olmaz ilaç sine-i sad-pâreme
Çare bulunmaz bilirim yareme
Baksa tabibân-ı cihan çareme
Çare bulunmaz bilirim yareme

Bunun üzerine bir kahvaltıda iyi giderdi. Eh! Bu saatte kahvaltıdan başka bir şey yapmak mümkün değildi zaten.

Uzun yıllardır mesai günleri evde kahvaltı etmemiştim.

Bir taraftan şarkıya devam ederken, kendime mükellef bir kahvaltı hazırladım ve güzelce karnımı doyurdum.

Sonra biraz da akşam koro çalışmasına gidecek olmanın heyecanı ile iş yerime doğru yola koyuldum.

Öğlen olmadan hayretle acıktığımı hissettim, o ana kadar hiç sigara içmediğim aklıma gelince daha çok şaşırdım.

Bu yaşadıklarım konusunda hayrete düşerken bir taraftan da;

"Eyvah! Böyle yemeye içmeye devam edersem" Daha çok kilo alacağım diye düşündüm.

Marifetmiř gibi bir sigara yaktım ve kısa süre içinde spora başlayıp, sigarayı bırakmaya karar verdim.

Akşam saatleri yaklařtıķa "Birkaç gün önce koroda geçtiğimiz" şarkıları mırıldanmaya başladım, çalışmaya gittiğimde durumu Leman'la paylaşma düşüncesi heyecanımı daha da arttırdı.

Devam edecek